

عنوان مقاله:

مولفه های تاریخ نگاری تقریبی در منابع حدیثی و تاریخی شیعه امامیه

محل انتشار:

مجله پژوهش های نوین در گستره تاریخ، فرهنگ و تمدن شیعه، دوره 2، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مسعود بهرامیان - دکترای تاریخ اسلام (نویسنده مسئول)

فاطمه فتوحی پناه - دانشجوی رشته تاریخ اسلام، دانشگاه بین المللی مذاهب اسلامی

خلاصه مقاله:

تاریخ نگاری صورت مکتوب تاریخ نگری است. بینش، نگرش، دانش و روش مورخ در نگارش اثر او تاثیر دارد. یکی از مهمترین نگرش ها و بینش های مورخ، دیدگاه تقریبی و ضدتبعیدی و پرهیز او از تعصب در نقل رویدادهای تاریخی است؛ رویکردی که مورخ را در نقل روایات بر آن می دارد تا علاوه بر ذکر فضایل بزرگان مذهبی خود، فضایل بزرگان مذهب مقابل را نیز در راستای سیاست تقریب بیان کند. البته ناگفته پیداست که اهمیت و جایگاه پیامبر خدا ص و اهل بیت ع و نوع دیدگاه مورخان نسبت به ایشان، به عنوان محور اتحاد جامعه اسلامی، در نوع نگرش آنان در تاریخ نگاری جایگاه مهمی داشته و این خاندان همواره در طول تاریخ کانون محوری و حلقه وصل اکثریت مورخان اسلامی بوده اند. پژوهش حاضر با رویکرد توصیفی- تحلیلی و با روش جمع آوری کتابخانه ای به دنبال پاسخ این پرسش هاست که مهمترین مولفه های تاریخ نگاری تقریبی در اصول کافی، ارشاد، اعلام الوری، فضایل اهل بیت و کشف الغمه چیست و تحت تاثیر چه عواملی بوده است؟ نگارندگان با بررسی منابع فوق به این نتیجه رسیده اند که پرهیز از بدگویی و دشنام، رعایت احترام، اعتدال و ادب اختلاف، ارائه قرائت وفاق آمیز از نقاط اختلاف، استناد به منابع مذاهب مختلف و پرهیز از بحث های جدلی از مهمترین مولفه های تقریبی در این آثار است. همچنین محیط جغرافیایی، شرایط تاریخی و زیستی مولفان و استادان آنان بر دیدگاه های تقریبی یا ضدتقریبی شان اثرگذار بوده است.

کلمات کلیدی:

تاریخ نگاری تقریبی، آل کسا، منابع فریقین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1920187>

